

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Este cu neputință să ne mântuim fără cercetarea Sfintelor Scripturi.”

Sfântul Ioan Gură de Aur

Nr. 298 / 2 iunie 2019

**ARHIMANDRIT
IUSTIN MIRON**

SFÂNTA MĂNĂSTIRE OAȘA
JUD. ALBA

DRAGOSTEA

**„NU POȚI SĂ DEPĂȘEȘTI CEVA EXTERIOR,
DECÂT DACĂ ÎȚI DEVINE INTERIOR”**

Părinte Iustin, vedem că în zilele noastre se împutinează dragostea. Ce putem face fiecare dintre noi ca să reînvie duhul dragostei între frați?

Păcatul este realitatea care scade dragostea. Și atunci, dacă vrem să avem mai multă dragoste, trebuie să începem să eliminăm păcatul. Păcatul ne separă de Dumnezeu. Dumnezeu este dragoste. Separarea de El este echivalentă cu separarea de dragoste, cu îndepărtarea de dragoste. Și, de asta, pentru a ne putea apropia din nou de Dumnezeu, de iubirea Lui, trebuie să ne curățim mai întâi de păcate. Asta înseamnă să intrăm în pocăință, să ne asumăm duhul pocăinței. Știți că Părintelui Teofil îi plăcea tare mult să spună că pocăința înseamnă părăsirea

păcatelor. Pocăința înseamnă mai mult, nu numai atât, dar înseamnă și părăsirea păcatelor. Prin pocăință părăsim păcatul și tot prin pocăință ne unim cu Dumnezeu, care este dragoste.

Fiecare virtute pe care o lucrăm, fiecare lucru bun pe care îl facem trebuie să se finalizeze în dragoste, trebuie „să producă”, ca să zic așa, dragoste. Însă virtutea care înmulțește cel mai mult dragostea, zic Sfinții Părinți, este rugăciunea. Deci în primul și în primul rând să ne rugăm și, cu cât ne rugăm mai mult, cu atât avansăm mai mult în iubire.

Vorbiți de iubire. Să ne oprim puțin la iubirea pentru vrăjmași, atât de greu de împlinit...

Este un lucru foarte greu, este vârful să-l iubești pe vrăjmaș. E ușor de zis „să-ți iubești vrăjmașii”, dar e deja foarte mult să-i iubești și pe cei care te iubesc. Adică e foarte greu să iubești în general, să iubești cu adevărat, dar să ajungi să-i iubești și pe vrăjmași... Se începe tot cu rugăciunea pentru ei și pentru noi. Sunt niște trepte până la vârful acesta.

Mai întâi, nu trebuie să îi ai ca vrăjmași. Prin credință, noi putem să întoarcem totul în favoarea noastră. Dacă la modul exterior sunt lucruri care ne sunt dăunătoare,

duhovnicește noi putem să le întoarcem în favoarea noastră. Adică, dacă este cineva care ne face rău, noi să ne rugăm pentru el, să punem vina pe noi și să spunem că noi suntem de vină pentru ceea ce ni se întâmplă.

După cum spunea Sfântul Apostol Pavel, primul lucru pe care trebuie să-l avem în vedere atunci când avem vrăjmași, când cineva e împotriva noastră, este să luăm aminte la noi înșine. Trebuie să iei aminte la tine, să te întorci către tine și, prin credință, să întorci acel demers al lui în favoarea ta. Ei, atunci, de fapt, nu mai ai vrăjmaș. Iubirea față de cei care îți sunt vrăjmași este mult mai la îndemână. Ți este mult mai ușor să ții la cineva atunci când tu te consideri vinovat pe tine. Este o greșală de principiu dacă fixezi răul în afară, dacă zici că celălalt e vinovat pentru ceea ce ți se întâmplă ție. Nu, eu și numai eu sunt de vină pentru ceea ce mi se întâmplă; sau e pentru păcatele mele, știe Dumnezeu.

Trebuie să ajungem la starea în care, de fapt, nu avem vrăjmași. Pentru noi nu există vrăjmași, toți sunt frații noștri, și toate demersurile lor negative în raport cu noi sunt pozitive în planul mântuirii. Iar dacă totuși cineva sau ceva ne face rău, este pentru că nu am știut să ne raportăm corespunzător la situația respectivă.

Deci cauzele sunt interioare. Însă trebuie să înaintăm treptat, cu ajutorul duhovnicului. Viața duhovnicească se ucenicește și, în relația cu duhovnicul, vei vedea până unde poți tu să mergi.

Ați vorbit la început despre pocăință. Credeți că ar trebui să facem pocăință și pentru păcatele aproapelui?

Bineînțeles că da, pentru că suntem responsabili și pentru asta! Cum spunea Părintele Teofil, cel mai important om este omul de lângă tine. Ei, dacă omul ăla de lângă tine are nevoie de pocăință, nu-i de ajuns să-i spui tu lui „Pocăiește-te!” și să-i dai sfaturi. Poți să-i dai mai mult, adică să faci tu pocăință pentru el. Dacă ți-e greu, poate mai corect este să faci pocăință pentru tine, cumva, cu gândul la el.

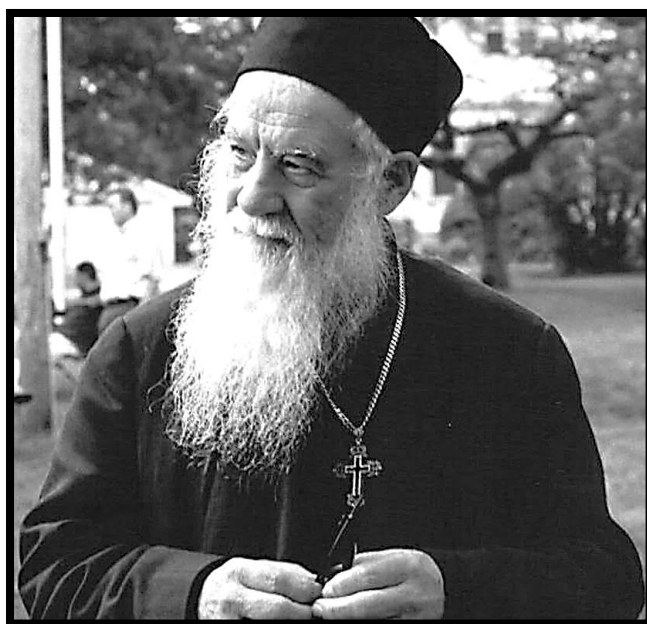
Nu poți să depășești ceva exterior, decât dacă îți devine interior. Spun Sfinții Părinți că ce nu e asumat nu poate fi mântuit. Vrei să-l mântuiești pe fratele tău de o situație? Trebuie să ți-l asumi și pe el, ca frate, și situația lui: să ți-o asumi, să fie a ta, să o transferi înlăuntrul tău – și asta iubindu-l, pentru că doar prin iubire se poate face transferul unei realități din exterior în interior. Atunci, odată situația asumată, o poți depăși.

Eu nu pot să depășesc sau să înving decât răul care este înlăuntrul meu, nu pot depăși un rău exterior. Dacă totuși vreau, atunci trebuie să mi-l asum.

Sursa: familiaortodoxa.ro

Arhimandrit Iustin Miron, *Cuvântul duhovnicului* - „Fără neam suntem fără familie”, Revista Familia Ortodoxă, 2018

**PĂRINTELE
GHEORGHE CALCIU**

1925 - 2006

ROAGĂ-TE CU MINE!

Preotul trebuie să se roage pentru toți. Rugăciunea mea este de mijlocire. De aceea îmi dați pomelnice și eu mă rog pentru dumneavoastră. Dar să știți că dacă nu vă rugați cu mine, degeaba! Pentru că preotul nu este „mama

Omida”, care spune nu știu ce chestii acolo, în timp ce tu poți să o iei razna! Rugăciunea mea să fie împreună cu a voastră și atunci Dumnezeu face minunea.

De multe ori când cineva venea la mine pentru rugăciune, îi spuneam: „Roagă-te cu mine!”. Erau lucruri foarte grele în familie, fie boli grele, fie tulburări în casă, și se întâmpla minunea, lucrurile se schimbau. Uneori vin oameni și spun: „Părinte, să știți că rugăciunea Sfinției voastre a avut putere și m-a scos dintr-o împrejurare: soțul meu s-a schimbat, sau copilul meu, care făcea rău, s-a întors acum la credință și este bun”. Și eu le zic: „Nu rugăciunea mea, ci rugăciunea

noastră. Că dacă mă rugam numai eu singur, nu știu dacă Dumnezeu mă asculta, că și eu sunt om păcătos, nu?”.

Dar dacă mă rog pentru alții, mă rog cu dragoste, pentru că iubesc pe fiecare și înțeleg suferința umană mai bine decât înțelege unul care n-a trecut prin ea. Prin această rugăciune, Dumnezeu face minunea și vindecă: pe cel bolnav îl ridică din patul durerii, pe cel orb îl luminează, celui bolnav la minte îi luminează mintea și-l întoarce la credință.

Sursa: **Părintele Gheorghe Calciu**, *Cuvinte vii*, Editura Bonifaciu, 2009, Mănăstirea Diaconști

PROGRAMUL LITURGIC

Miercuri <i>5 iunie</i>	18:00	Vecernia și Litia
Joi <i>6 iunie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Înălțarea Domnului (Ziua Eroilor)</i>
Sâmbătă <i>8 iunie</i>	18:00	Vecernia și Litia
Duminică <i>9 iunie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Duminica a 7-a după Paști (a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic)</i>

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului vă puteți abona pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală